

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อการพัฒนาเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีอัตลักษณ์ร่วมสมัยของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย และเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคในรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะผู้วิจัยจำแนกเป็นหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการพัฒนาเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีอัตลักษณ์ร่วมสมัยของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคในรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการพัฒนาเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีอัตลักษณ์ร่วมสมัยของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

ลักษณะภูมิประเทศของชุมชน พื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบลุ่มกับภูเขา ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำ ป่าไม้ โดยรวมแล้วทั่วไปเหมาะสำหรับเพาะปลูก จึงเหมาะแก่การตั้งถิ่นฐานของชุมชนบ้านสวนหอม สภาพทางสังคมของชุมชนโดยทั่วไปบ้านเรือนจะมีลักษณะเป็นบ้านไม้ชั้นเดียวยกพื้นสูงมีได้ทุนบ้านสำหรับเลี้ยงสัตว์หรือเก็บผลิตผลทางการเกษตร ในชุมชนอีกทั้งยังนับถือผีฟ้าในการปกป้องคุ้มครองให้ความเคารพผู้อาวุโสในหมู่บ้านอีกด้วย และเมื่อว่างเว้นจากการทำงานชาวบ้านจะรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมบันเทิงและอันเป็นประโยชน์กับชุมชน มีการกระจายหน้าที่ในการรับผิดชอบอย่างชัดเจนเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่บ้านโดยอาศัยภูมิปัญญาชาวบ้านในการบริหารจัดการกันเองตามสภาพและความสามารถของ

สมาชิกในชุมชนเอง ส่วนภูมิปัญญาทางด้านการแพทย์ การรักษาโรคด้วยสมุนไพร ตามการรักษาแผนโบราณนั้นได้สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีต

ผลิตภัณฑ์ชุมชนเกิดจากการรวมกลุ่มของคนในชุมชนเพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัวเมื่อว่างเว้นจากการประกอบอาชีพหลักโดยนำวัสดุที่มีในพื้นที่นั้นสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้เกิดประโยชน์ ในด้านกระบวนการการผลิตนั้นนำความรู้ทางด้านภูมิปัญญาในการผลิตที่สืบทอดต่อกันมาและนำความรู้ทางเทคโนโลยีด้านการผลิตสมัยใหม่ผนวกเข้ากับภูมิปัญญาเดิมที่มีจะส่งผลให้งานผลิตภัณฑ์ชุมชนนั้นออกมาโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและในชุมชนในการเข้าถึงองค์ความรู้สมัยใหม่ กระบวนการในการผลิตหัตถกรรมของกลุ่มนั้นเป็นการผลิตที่สืบทอดมาจาก ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผลิตสืบทอดกันมา โดยวิธีการถ่ายทอดวิธีการให้ลูกหลานเป็นผู้ผลิตสืบมา และจากการสัมภาษณ์และการสังเกตกระบวนการในการผลิตสรุป 8 ขั้นตอนดังนี้ การคัดเลือกกะลามะพร้าว การทำความสะอาด การเตรียมผิว การฉลุลาย การฉลุลายโดยเลื่อยฉลุไฟฟ้า การตกแต่งชิ้นงานหลังจากฉลุ และการขัดเงาผิวกะลามะพร้าว

จากการรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนและชาวบ้านที่อาศัยในหมู่บ้านสวนหอม และผู้ผลิตงานหัตถกรรมกะลามะพร้าวของชุมชนบ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย สรุปเป็นแนวความคิดใน การออกแบบผลิตภัณฑ์ แบบร่างเครื่องประดับกะลามะพร้าว 5 ชุด ดังนี้

1. ดอกลีลาวดี
2. หน้ากากผีตาโขน
3. ขนมหวาน ข้าวต้มมัด
4. เครื่องดนตรีประเภทเป่า “แคน”
5. ลายผ้าอีสาน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคในรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ หลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับอายุอยู่ในช่วง ระหว่าง 22-30 ปี รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 22 ปี ช่วงอายุระหว่าง 31-45 และอายุ 46 ปีขึ้นไป ส่วนระดับการศึกษาพบว่า การศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพพบว่า ประกอบอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ และรองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และยังมี

ที่กำลังศึกษาอยู่ นอกจากนี้รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท รองลงมาคือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท และรายได้ 20,001 – 30,000 บาท

การประเมินความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ที่อาศัยในชุมชน จำนวน 180 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.44 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 20.56 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ระหว่าง 22-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.11 และ ช่วงอายุระหว่าง 31-45 จำนวน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 14.44 สถานภาพส่วนใหญ่แต่งงานแล้ว คิดเป็นร้อยละ 53.89 และสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 25.56 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พบว่า ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 75.56 ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.44 อาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน ค้าขายและรับจ้างทั่วไป อีกทั้งยังมีผู้ตอบ แบบสอบถามบางคนที่ยังว่างงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ เดือนละ 8,000-8,500 บาท/ เดือน ซึ่งรายได้ส่วนใหญ่มาจากการจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร และการรับจ้างทั่วไป

จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ หลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย จำนวน 360 คน ประเมินผลเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวรายด้านจำนวน 5 ชุด พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ด้านความสวยงามของเครื่องประดับ ($\bar{x} = 4.18$) รองลงมาคือ ความสะดวกสบายในการใช้งานนั้น ($\bar{x} = 3.97$) และด้านราคาผู้บริโภค ($\bar{x} = 3.79$) และด้านหน้าที่ใช้การ ($\bar{x} = 3.61$) รองลงมาผู้บริโภคมีความพึงพอใจด้าน ความแข็งแรงของเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.57$) และความสะดวกในการพกพา มีความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.57$) และสุดท้ายที่ผู้บริโภคมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในการประเมินคือ รูปแบบของ เครื่องประดับมีความแปลกตาน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.55$) โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจาก กะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน มีความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.75$)

จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างของผู้ที่อาศัยในพื้นที่ชุมชนและกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมกะลามะพร้าวต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่ม ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย จำนวน 180 คน ประเมินผลเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวรายด้านจำนวน 5 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านความสะดวกสบายในการใช้งาน ($\bar{x} = 4.05$) มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านราคา

($\bar{x} = 3.90$) และรองลงมา คือ ด้านความสวยงามของเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.80$) รองลงมาคือ ด้านความสะดวกในการพกพา ($\bar{x} = 3.74$) และความแข็งแรงของเครื่องประดับ ($\bar{x} = 3.59$) และรองลงมา คือ ด้านหน้าที่การใช้งาน ($\bar{x} = 3.58$) และรูปแบบของเครื่องประดับมีความแปลกตาน่าสนใจ ($\bar{x} = 3.53$) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างผู้ที่อาศัยในพื้นที่ชุมชนและกลุ่มผลิตหัตถกรรมกะลามะพร้าว มีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน มีความพึงพอใจมาก ($\bar{x} = 3.80$)

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาการพัฒนาเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีอัตลักษณ์ร่วมสมัยของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

การดำรงชีวิตของคนในชุมชนจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรป่าไม้ ทรัพยากรน้ำแล้วแต่เป็นปัจจัยในการดำรงชีวิตของชุมชนทั้งสิ้นนี้เนื่องจากความใกล้ชิดและความผูกพันกับธรรมชาติในการดำรงชีวิตของผู้คนในชุมชนมีความเชื่อในพิธีกรรมและจารีตประเพณีดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมา ซึ่งประเพณีส่วนใหญ่นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับธรรมชาติ เช่น ชาวบ้านในชุมชนเชื่อว่าผีฟ้าที่ดูแลรักษาชาวบ้านให้อยู่กันอย่างสงบนั้นอาศัยอยู่ตามต้นไม้ใหญ่ ทำให้ชาวบ้านไม่กล้าที่จะตัดต้นไม้ ซึ่งเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติได้อีกด้วย ซึ่งนิยพวรรณ วรณศิริ (2542, หน้า 58) ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่ตื้นนั้นจะส่งเสริมให้มนุษย์มีระบบความคิดที่ดี และสามารถสร้างวัฒนธรรมที่ดีได้ด้วย ในขณะที่คนที่มึระบบความคิดที่ดีก็จะสามารถพัฒนาปรับสิ่งแวดล้อมให้กลายเป็นวัฒนธรรมได้ดีเช่นกัน ฉะนั้นชาวบ้านจะใช้ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการดำรงชีพในทุกๆด้าน โดยวิธีการปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ เช่นเดียวกับการอยู่ร่วมกันในชุมชนของคนในหมู่บ้านมีความสัมพันธ์กับแบบเครือญาติ มีการเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสภายในหมู่บ้านและยังส่งเสริมให้คนรุ่นหลังได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพิน สุทธิพิทยศักดิ์ (2531, หน้า 57) พบว่า ความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติทั้งในอดีตและปัจจุบันมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น มีการช่วยเหลือกันตลอดมาทั้งด้านแรงงานและอื่น ๆ ตลอดจนยังมีความเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโสในหมู่บ้าน และชาวบ้านให้ความสำคัญในการวางแผนครอบครัวมากพอสมควรและคำนึง

ทางสังคมที่ยกย่องการศึกษามีความต้องการให้บุตรหลานเป็นเจ้าของคนและเห็นว่าอาชีพเกษตรกรรมลำบาก ทำให้มีการส่งบุตรหลานให้เรียนต่อสูงขึ้น

ผลิตภัณฑ์ชุมชนเกิดขึ้นจากความต้องการในการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านประโยชน์ของผลิตภัณฑ์เท่านั้น เช่น การสารกระบือข้าวเหนียวเพื่อให้ข้าวกระจายความร้อนได้ช้าลง ข้าวนั้นจะอุ่นนานขึ้น การนำกะลามะพร้าวมาทำเป็นกระบวยเพื่อใช้ตักน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเสรี พงศ์พิศ (2547, หน้า 44-45) ได้กล่าวไว้ว่า ภูมิปัญญา คือ ศาสตร์และศิลป์ของการดำเนินชีวิตซึ่งผู้คนได้สั่งสมสืบทอดต่อกันมาช้านานจากพ่อแม่ ปู่ย่า ลุงสูลหลาน จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนรุ่นหนึ่งจากอดีตถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะในภาคอีสานที่มีการบริโภคข้าวเหนียวเป็นอาหาร การทำภาชนะใส่ข้าวเหนียวจึงมีความจำเป็นอย่างมาก การจักสานกระบือจึงเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากอดีตถึงปัจจุบัน ดังนั้นผลิตภัณฑ์ชุมชนจึงเป็นการสร้างรายได้เสริมให้กับชุมชน ซึ่งกระบวนการในการผลิตหัตถกรรมของกลุ่มนั้นเป็นการผลิตที่สืบทอดมาดีและการถ่ายทอดวิธีการให้ลูกหลานเป็นผู้ผลิตสืบมา โดยกระบวนการในการผลิตหัตถกรรมกะลามะพร้าวมี 6 ขั้นตอน ดังนี้ การคัดเลือกกะลามะพร้าว การทำความสะอาดกะลามะพร้าว การเตรียมผิวของกะลามะพร้าว การฉลุลายตามแบบร่าง การตกแต่งชิ้นงานหลังจากฉลุ และการขัดเงา

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคในรูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ หลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

การประเมินความพึงพอใจในรูปแบบเครื่องประดับจากกะลามะพร้าวของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มผู้บริโภคเครื่องประดับ จำนวน 360 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ที่อายุระหว่าง 22-30 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท

ความพึงพอใจของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจเกี่ยวกับความสวยงามของเครื่องประดับกะลามะพร้าว รวมไปถึงความสะดวกสบายในการใช้งานและการสวมใส่ อีกทั้งยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับราคาในการจำหน่าย มีความแข็งแรงคงเมื่อใช้งานตามหน้าที่ อีกทั้งยังสามารถอำนวยความสะดวกในการพกพา ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ประเมินส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงซึ่งมีความละเอียดในการเลือกซื้อเครื่องประดับ หากเครื่องประดับมีรูปแบบที่สวยงามก็สามารถจูงใจให้ผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์ได้

สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จูติมา ศรีบรรณสาร (2549, หน้า 108) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมการซื้อเครื่องประดับอัญมณีแท้ของผู้หญิงทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการซื้อเครื่องประดับอัญมณีนั้นไม่ว่าผู้หญิงทำงานจะซื้อกี่ครั้งต่อปี ก็มีทัศนคติในด้านราคาต้องเหมาะสมกับคุณภาพ คือ เมื่อมีทัศนคติที่ดีและเห็นว่าราคาเหมาะสมกับคุณภาพของเครื่องประดับอัญมณีแล้ว ก็จะทำให้ตัดสินใจซื้อได้ง่ายขึ้น และผู้บริโภคมีความพึงพอใจน้อยที่สุดจากการประเมินพบว่า ด้านรูปแบบของเครื่องประดับมีความแปลกตาน่าสนใจ ซึ่งรูปแบบของเครื่องประดับนั้นหากมีรูปแบบที่แปลกตา และมีความน่าสนใจจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการตัดสินใจเลือกเลือกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี วงษ์มณฑา (2542, หน้า 185) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่เป็นเครื่องประดับการสร้างความแตกต่างและการออกแบบที่ดีจะทำให้ผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อที่เร็วขึ้น

ส่วนผู้ที่อาศัยในชุมชนและกลุ่มผลิตหัตถกรรมกะลามะพร้าว พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 22-30 ปี สถานภาพแต่งงานแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพหลัก ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน ค้าขายและรับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณเดือนละ 8,000-8,500 บาท

สำหรับผู้ที่ย้ายในพื้นที่ชุมชนและกลุ่มผลิตหัตถกรรมกะลามะพร้าวมีความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหลังจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของของกลุ่มผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าว บ้านสวนหอม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย จำนวน 180 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านความสะดวกสบายในการใช้งาน ทั้งนี้เนื่องจาก หน้าที่การใช้งานของทุกผลิตภัณฑ์นั้นออกแบบมาเพื่อความสะดวกสบาย เช่นเดียวกับเครื่องประดับ ใช่ว่าจะสวมใส่เพื่อความสวยงามเพียงเท่านั้น การใช้งานจะต้องมีความสะดวกสบาย สบายไม่พันกัน มีตัวยึดที่แน่นหนา ซึ่งสินค้าที่มีคุณภาพ มีรูปแบบที่ทันสมัย ความสวยงามของรูปทรงนั้นย่อมเป็นที่ต้องการของผู้บริโภค ส่งผลต่อยอดการจำหน่ายเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฤทธิชัย กอศิริวรชัย (2554, หน้า 48) ได้ศึกษาส่วนประสมทางการตลาดในการเลือกซื้อเครื่องประดับจากร้านค้าอัญมณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และภัทรพิมพ์ พิมพ์ภัทรยศ (2546, หน้า 78) ได้ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าเครื่องประดับอัญมณีในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อเครื่องประดับอัญมณีพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์นั้นผู้บริโภคให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านราคา และ ด้านความสวยงามของเครื่องประดับด้านความสะดวกในการพกพา และความแข็งแรงของเครื่องประดับ ทั้งยังด้านหน้าที่การใช้งาน และรูปแบบของเครื่องประดับมีความแปลกตาน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ พิษณุ จงสถิตวัฒนา (2542, หน้า 30)

กล่าวถึง การพัฒนาสินค้าที่แตกต่าง คือ พยายามที่จะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมาย จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงสินค้าหรือพัฒนาสินค้าใหม่ๆ เมื่อความต้องการของลูกค้าเป้าหมายของเราเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องพัฒนาสินค้าหรือบริการให้มีความแตกต่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการที่ ผันแปรไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1.1 กลุ่มผู้ผลิตหัตถกรรมจากกะลามะพร้าวอาจต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้เพิ่มเติม ให้เพิ่มพูนจากกลุ่มอื่นๆที่มีการผลิตสินค้าหรืองานหัตถกรรมที่มีลักษณะคล้ายกัน

1.2 ควรจำแนกประเภทของผลิตภัณฑ์ในการจัดจำหน่ายในส่วน of ร้านจัดจำหน่าย สินค้าหัตถกรรม

1.3 ควรส่งเสริมและถ่ายทอดภูมิปัญญาในการผลิตให้กับชนรุ่นหลังสืบต่อกันโดย กำหนดวัน เวลาในการเรียนรู้ การถ่ายทอดภูมิปัญญาอย่างชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์กะลามะพร้าวของสุภาพบุรุษเพื่อ พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์เครื่องประดับกะลามะพร้าวสำหรับผู้ชายที่ตรงกับความต้องการ

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่มนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เข้ามาเยี่ยมชมในพื้นที่ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ ผลิตภัณฑ์ในชุมชน

2.3 ควรเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านต่างๆ ในหลักสูตรการเรียนรู้ร่วมกับชุมชนเพื่อเป็น การถ่ายทอดกระบวนการทางภูมิปัญญาให้กับเยาวชน